

P.Z.E. br. 147 / 2

HRVATSKI SABOR

Nezavisni zastupnik Marin Škibola

U Zagrebu, 20. rujna 2017.

PREDSJEDNIKU HRVATSKOGA SABORA
g. Gordana Jandrokoviću

**Predmet: Amandman na Konačni prijedlog zakona o zaštiti životinja, drugo čitanje,
P.Z.E. br. 147 - predlagateljica: Vlada Republike Hrvatske**

Temeljem članka 196. stavka 2. Poslovnika Hrvatskog sabora (NN 81/13, 113/16) na Konačni prijedlog zakona o zaštiti životinja, P.Z.E. br. 147 zastupnik Marin Škibola podnosi amandman:

U članku 5. stavku 2. točki 5. brišu se riječi „osim tradicionalnih natjecanja bikova,” pa stavak 2. glasi:

„(2) Zabranjeno je:

5. obučavati životinje za borbe, organizirati borbe životinja ili sudjelovati u njima, posjećivati ih i oglašavati te u vezi s borbama organizirati kladjenje i sudjelovati u klađenju”.

Obrazloženje:

Tzv. bikijade u Dalmaciji i Dalmatinskoj zagori dio su šireg okupljanja ljudi, a organiziraju se kao borbe bikova, pri čemu se iskorištava prirodni nagon životinja kako bi ih se navelo da nasrću jedna na drugu i bodu se. Tijekom odvijanja borbi krše se odredbe Zakona o zaštiti životinja koje se odnose na zabranu huškanja životinje na druge životinje ili čovjeka i dresiranja na agresivnost te ostale načine zlostavljanja životinja (izazivanje straha, stresa, patnje, боли, ozljeda), kao i na organiziranje i sudjelovanje u klađenju.

Uz stres i strah koje životinje proživljavaju neposredno prije i tijekom borbi, vlasnici zbog sudjelovanja u borbama prevoze često životinje na velike udaljenosti, što dovodi i do kršenja odredbi vezanih uz prijevoz životinja bez ikakve kontrole. Uz to, na bikijadama se redovito prodaju DVD-i s borbama pasa, iako su protuzakonite, organizatori bikijada često su upleteni

u netransparentno poslovanje i financijske malverzacije, a krši se i niz sigurnosnih, sanitarnih i veterinarskih propisa.

Održavanjem borbi bikova redovito se krši Zakon o zaštiti životinja jer borbe bikova ne mogu se nazvati ni natjecanjem ni tradicijom. Nasrtanje životinja jedne na drugu ne može se nazvati natjecanjem. Tradicija je kulturno nasljede koje se prenosi s generacije na generaciju, a podrazumijeva kontinuitet s prošlošću. Iz toga je jasno da borbe bikova ne mogu biti tradicija jer su se počele intenzivnije organizirati kod nas tek sredinom 1990-tih.

Životinje ne bi trebale biti ispušni ventil ni sredstvo zarade pod izlikom provođenja tzv. tradicije određene interesne skupine. Uloga zakonodavca je štititi životinje, a ne ozakonjivati promicanje nasilja prema životnjama te subjektivno viđenje zabave i zarade pojedinaca na štetu životinja. Kada bi borbe bikova i bile tradicija, trebalo bi ih zabraniti jer se i tradicije moraju mijenjati, odnosno prilagođavati se etičkim dosezima suvremena vremena.

Tradicijska baština i kulturne vrijednosti Dalmacije i Dalmatinske zagore mogле bi se uspješno turistički promovirati i održavati društvena okupljanja evoluiranjem sukobljavanja životinja u izložbc bikova, što bi odgovaralo izrazu „natjecanja bikova” jer bi se vrednovao fizički izgled i držanje životinja. I dalje bi se održavala okupljanja i zabava, promovirao bi se uzgoj autohtone pasmine, pobjednici bi dobivali nagrade, a sve bi bilo bez nasilja i opasnosti za životinje i ljude.

S poštovanjem,

Zastupnik

Marin Škibola

